

[Finansministeren.]

Han ved, at en del af dem skal bruges til den forøgede forsvarsindsats, om hvis nødvendighed der ikke består nogen uenighed mellem det ærede medlem og hans parti på den ene side og regeringen og regeringspartierne på den anden side. Han ved også, at vi og han er enige om, at vi skal arbejde på at få en del af disse produktive kræfter givet anvendelse i en eksportproduktion, der kan forbedre vor betalingsbalance. Vi møder her store hindringer i udlandet, men vi må naturligvis fortsætte dette arbejde. Det ærede medlem ved også, at arbejdsmarkedskommissionen arbejder med selve det spørgsmål, hvordan disse folk skal få mulighed for og lov til at flytte fra de fag, hvor de tidligere har været beskæftiget, men hvor der nu ikke længere er beskæftigelsesgrundlag, over til de andre områder, hvor mulighederne nu findes. Han ved også, at dette er en vanskelig opgave, men da jeg tror, at det ærede medlem har indflydelse i fagforeningskredse, vil jeg påkalde hans gode medvirken til, at de indflydelsesrige organisationer viser den fornødne forståelse på dette punkt. De har i visse tilfælde ydet en meget prisværdig indsats i så henseende, jeg tænker naturligvis specielt på metalarbejderfaget. Jeg tror, at mere af samme art vil blive nødvendigt i den kommende tid.

Jeg er indforstået med, at vi naturligvis efter jul skal diskutere fordelingen af den til forsvarsindsatsen svarende skattebyrde, som det ærede medlem antydede.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fik ikke tid til at gøre sine bemærkninger til mig, og jeg har derfor ikke noget at sige til det ærede medlem nu udover, at det naturligvis er rigtigt, at der er tale om visse andre forøgelse end den halve division. Jeg vil dog gerne nævne, at en forøgelse af den hårde kerne havde vi besluttet inden henstillingen fra TCC, modsat hvad det ærede medlem, såvidt jeg husker, antydede. At man så der muligvis vil tale om en yderligere forøgelse i de kommende år, er en anden sag.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) mente, at man i udlandet har bedømt vore muligheder gunstigere, end det var berettiget. Jeg tror, at der har været visse fejlbedømmelser på visse punkter. Jeg har haft lejlighed til at imødegå dem under forhandlingerne i Paris, noget, som jeg har redegjort nærmere for i det udenrigspolitiske nævn.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke gjorde forskellige bemærkninger om værnepligten med udgangspunkt i den forøgelse af tjenestetiden, som er besluttet. Jeg er til-

bøjelig til at tro, at der kan være noget rigtigt i en del af de betragtninger, som det ærede medlem anførte. Jeg ved, at der findes militærsagkyndige, som mener, at fremtidens forsvarsstyrker i højere grad end nu vil komme til at bygge på hvervede styrker, i mindre grad på værnepligtige styrker. Jeg er ikke sagkyndig nok til at kunne bedømme det, men det er jo ikke utænkeligt netop på grund af den specialisering, der finder sted på dette som på så mange andre områder, at mere faste folk vil komme til at spille en større rolle i fremtiden. Det er derfor også rigtigt, når det ærede medlem udtaler sin anerkendelse af den frivillige hårde kerne, som regeringen har forsøgt at opstille, og som vi stadig arbejder på. Hvorvidt denne udvikling skal føres, ved jeg ikke. Når det ærede medlem bestrider, hvad jeg sagde om, at den ikke kan føre et langt stykke vej på kort tid, så tror jeg dog, han tager for let på problemet. Når han siger, at man i USA har en relativt kort tjenestetid, hvorefter de pågældende kan tegne sig frivilligt, modsiges det af, hvad han selv lidt efter erkendte, nemlig at man i USA har 24 måneders tjenestetid. Det er i hvert fald ikke kort efter dansk målestok.

Det ærede medlem spurgte, om man har givet tilstrækkelig løn og tilfredsstillende betingelser på andre punkter til dem, som man opfordrer til at gå ind i den hårde kerne, f. eks. som mather. Jeg kan svare, at vi arbejder med spørgsmålet om de foranstaltninger, der skal til, for at der skal være den fornødne opmuntring i så henseende. Når det ærede medlem henviste til, at marinen havde haft succes med sin henvendelse til offentligheden, medens hæren på et senere tidspunkt ikke havde fået så store resultater, finder jeg anledning til at sige, at da marinen begyndte, var den ene om det, men da hæren senere kom til, skulle den jo konkurrere med marinen, og det er selvfølgelig vanskeligt for et af værnene at få en stor tilgang, når det skal ske i konkurrence med de andre.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om byggeriet, bolignotden, planøkonomi o. s. v., som fik mig til at mindes adskillige af det ærede medlems mere agitatorisk prægede taler. Jeg vil derfor gerne sige, at når det ærede medlem er enig med os i nødvendigheden af en større forsvarsindsats, uanset om man i og for sig mener, at de pågældende soldater skal være frivillige eller udskrevne, så må han også være enig med os i de konsekvenser, som dette medfører, og en af disse konsekvenser er naturligvis, at boligbyggeriet må være